

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 598
van **BART CLAES**
datum: 27 februari 2020

aan **LYDIA PEETERS**
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Keuringscentra voor voertuigen - Onnauwkeurigheid meetapparatuur voor roetfilters en fijnstof

Uit recent onderzoek van mobiliteitsorganisatie VAB blijkt dat de meetapparatuur voor roetfilters en fijnstof in onze keuringscentra weinig nauwkeurig is.

Meer concreet wordt er door de huidige apparatuur enkel gekeken naar CO-uitstoot en niet naar de uitstoot van fijnstof. Tevens is er geen controlemechanisme om de status van de roetfilter na te gaan.

1. Werd er omtrent dit euvel al melding gemaakt door de keuringscentra?
2. Welke meetapparatuur wordt er momenteel gebruikt?
3. Hoeveel toestellen zijn er aanwezig in de keuringscentra in Vlaanderen?
4. Wat zou de gemiddelde kostprijs voor de keuringscentra zijn om deze apparatuur te laten vervangen door adequaat materiaal?
5. Welke initiatieven neemt de minister ter zake?

ANTWOORD

op vraag nr. 598 van 27 februari 2020

van **BART CLAES**

1. De keuringscentra en mijn administratie zijn sinds 2015 op de hoogte van deze problematiek.
CITA (de internationale organisatie voor autokeuring) maakte in de SET studie, gepubliceerd in september 2015, reeds gewag van emissiefraude en manipulaties van roetfilters.
2. Tijdens een technische keuring wordt het milieuaspect bij benzinewagens door een 4-gasanalyseapparaat gecontroleerd. Daarbij wordt de koolstofmonoxide emissies en de lambdawaarde gemeten.
Voor diesellootvoertuigen gebruikt men een opaciteitsmeter om de absorptiecoëfficiënt van de uitlaatgassen te meten teneinde de roetgehalte in de uitlaatgassen te bepalen. De Europese richtlijn 2014/45/EU legt het gebruikt van deze meettoestellen op.
3. De Vlaamse keuringscentra zijn uitgerust met 238-gasanalysetoestellen en 250 opaciteitsmeters.
4. PN-toestellen kunnen ingezet worden om roetfilterfraude op te sporen bij diesellootvoertuigen. Op dit moment is het voorbarig om over exacte bedragen te spreken. Het aantal toestellen dat nodig is wordt bepaald door het toepassingsgebied (welke voertuigen) en de technische eisen waaraan de PN-toestellen moeten voldoen. De richtprijs voor een dergelijk toestel schommelt tussen 5 000 en 10 000 EUR, al gaat dit vaak nog over prototypes en zijn vele modellen nog niet klaar voor productie. Vlaanderen telt 6 erkende ondernemingen, samen goed voor 43 keuringsstations.
5. Gelet op de huidige Europese richtlijn (2014/45/EU) en de hierin opgenomen eisen rond de periodieke autokeuring, ben ik van oordeel dat we in Europees verband maatregelen moeten nemen. Van zodra Europa met een nieuwe richtlijn komt waarbij PN-toestellen de norm worden, zal ik deze richtlijn onmiddellijk omzetten in Vlaams beleid. Samen met mijn administratie en GOCA Vlaanderen heb ik hierover reeds overleg gepleegd en is mijn conclusie dat we ons blijven conformeren aan de Europese regelgeving.